

og dette Forslag gaar ud paa, at der tillige i min Motivering, erklære sig uenige deri. Posten søies en Anmærkning om, at der ikke i Finantsaaret gives fast Ansættelse ved Missionerne. Mindretallet er gaaet ud fra, at det hele Spørgsmaal nødvendigviis vil kræve en Omordning, naar først vore statsretlige Forhold have naaet deres endelige Afslutning. Vi betragte vort Forhold til Udlandet kun som undergivet en foreløbig Afslutning og mene dertil at have god Grund, og naar vi have faaet vort Fædreland saaledes afrundet, som vi have Ret til at haabe, troe vi, at det Tidspunkt er kommet, da vi maae tage dette Spørgsmaal under almindelig og nøie Overveielse. For da ikke ved nu at besætte Poster, som deels ere ledige og som deels i Mellemtiden ville blive ledige, at vanskeliggjøre en saadan Omordning, foreslaae vi denne Anmærkning. Vel kan der herimod indvendes, at de Poster, der allerede ere ledige, kunne af Ministeriet besættes inden Finantsaarets Begyndelse trods denne Anmærkning. Ganske vist kan dette efter Formen lade sig gjøre, men vi antage imidlertid, at den høitagtede Regjering vil agte et Botum af Rigsdagen eller af en af dens Afdelinger saa høit, at den ikke mod et saadant Botum gaar hen og giver nogen fast Ansættelse, inden den har seet, hvorledes Finantsloven vil komme til at see ud i dette Punkt, naar den udgaaer fra Rigsdagen. Mindretallet har saaledes stillet sig, om jeg saa maa sige, paa et negativt Standpunkt; det har kun tilladt sig at troe, at dette hele Forhold kræver med Nødvendighed en Omordning i den nærmeste Fremtid, og for at gjøre denne saa let som mulig er det, som sagt, at Forslaget er stillet, men derimod har det ikke anseet det nødvendigt, i alt Fald allerede her igjennem Betænkningen, at antyde, i hvilken Retning Mindretallet mener, at en saadan Omordning skulde gaae. Det kan derfor billigviis heller ikke fordrøs af os, at vi skulde fremkomme med noget som helst Forslag til en saadan endelig Omordning af dette Spørgsmaal, men derimod kunde man maafee vente, at man i alt Fald gav nogen Antydning af, hvad man meente med en endelig Ordning. Jeg kan i saa Henseende ikke tale paa Andres Begne end mine egne, og de andre Herrer i Mindretallet maae, forsaavidt de ikke ere enige

i min Motivering, erklære sig uenige deri. Jeg troer at maatte gaae ud fra, at naar vi først have faaet denne Afslutning af vore Forhold, maa vort Fædreland see saameget som muligt at leve sit eget Liv, indadvendt, og ikke søge at tage Deel i de styrrer Begivenheder, som det naturligviis slet ikke kunde have nogen Indflydelse paa, men at det for at kunne føre et saadant for den indre Udvikling frugtbart Liv aldeles ikke er fornødent at have en saa kostbar Repræsentation i Udlandet som den, vi for Tiden have. Det er allerede meget tvivlsomt, hvorvidt den Nytte, som vort Diplomati har gjort i den sidste Menneskealder for vort Fædreland, staaer i et passende Forhold til de efter vore finantsielle Kræfter temmelig betydelige Udgifter, som det har foranlediget. Der har jo fra mange Sider været reist Tvivl i saa Henseende, og jeg for min Part troer, at disse Tvivl ere meget berettigede; det kunde nok hende sig, at vore Sager slet ikke vilde have staaet slettere, selv om vi ikke havde havt hele denne Institution i den sidste Menneskealder. Man kunde ved at tænke sig en Omordning af dette Forhold gaae forskjellige Veie. Man kunde f. Ex. tænke paa en deelviis Forandring af det Bestaaende, saaledes, at man nedlagde enkelte Poster og gav Chefene for andre en mere underordnet Stilling, og skulde man gaae den Wei, vil jeg antyde, at det forekommer mig, at man passende kunde inddrage Posten i Brüssel-Haag; vi have vel en Deel Handelsforbindelser med Nederlandene og Belgien, men jeg troer, at disse Forbindelser overordentlig let kunde varetages af de Handelsagenter, vi have paa disse Steder, Consuler og Generalconsuler. Skulde der være et eller andet Tilfælde, hvor vi behøvede en Diplomat paa Stedet, ligge disse Steder saa nær Paris, at nogle Timers Reise kunde føre Chefen for vor Mission i Paris derhen. Florents er jo stillet som Alternativ ligeoverfor Brüssel-Haag, men Regjeringen har selv ved ifjor at foreslaae denne Post aldeles indbraget, ikke tillagt den nogen sær Betydning. Desuden gjælder det ogsaa her, at vore Forbindelser, der for en stor Deel ere Handelsforbindelser, der kunne varetages af Handelsagenter; skulde vi have Bud derned en-